

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

11. LEDNA 2014

III/XIX

Hodnocení plenárních
projevů

5

Téma vydání:
Digitální diplomacie

6

Právní základ
NATO a WTO

12

Barbora Obračajová
šéfredaktorka Chronicle

Hledá se diplomat

bandit.cz

S Cyrilem Svobodou, zakladatelem a ředitelem první české soukromé Diplomatické akademie o prolomení státního monopolu, nových médiích a o attributech dokonalého diplomata.

Jaký je přínos založení soukromé Diplomatické akademie pro konzervativní svět české diplomacie?

Zásadní. A to protože je naše instituce zaprvé nezávislá, platí si ji studenti, což pokládá jak na ně, tak i na vyučující zcela novou výzvu. Na jedné straně se totiž od vyučujícího vyžaduje excelentní výkon, za který dostává zapláceno. Zároveň ale sám

student musí být dostatečně motivován, aby se vůbec rozhodl do programu zapojit.

Za druhé je studium na Diplomatické akademii interdisciplinární. To znamená, že zde přednášejí příslušníci armádní sféry, od kterých se mohou učit civilisté a naopak, diplomatům přednášejí ekonomové a podobně.

» pokračování na str. 4

Diplomacie v. nová média

digitaltrends.com

Jedna třetina populace, respektive asi 2,3 miliardy lidí, má v současnosti přístup k internetu. Vlády již nemají monopol na informace. Ty se naopak stávají stále dostupnější široké veřejnosti. Transparence informací nutí vlády a diplomatické aktéry k odlišnému přístupu v komunikaci. Významný post v zahraniční politice států začíná zaujímat digitální diplomacie.

Politická komunikace zažívá velmi výrazný přerod, který lze přirovnat k přechodu z psaného na tištěné medium v patnáctém století a z tištěného na rozhlasové vysílání ve století dvacátém. Současná

transformace je silně koncentrována na internet. I když televize stále setrvává na pozici nejvlivnějšího média, nastupuje vedle ní na scénu v podobě internetu výrazný konkurent.

» pokračování na str. 6

Přeji vám příjemné čtení,

OBSAH

- 2 Úhel pohledu
- 3 Hosté III. workshopu
Ekonomika:
Kyselá citronáda
- 4 **Rozhovor:**
Cyril Svoboda
- 5 **Hodnocení plenárních projevů**
Kolík odpovědnosti unese zastupitel?
- 6 **Téma vydání:**
Digitální diplomacie
Recenze
- 7 **Seriál: Revoluční hnutí Perličky**
- 8 **Model OSN**
- 11 **Model NATO**
Model EU
- 12 **Právo:**
NATO a WTO
Delegátský duel
- 13 **Soft skills:**
Zlo pod jménem jednací řád
International:
What about Harvard?
- 14 **Jak zaujmout v životopise?**
Sporná území:
Kúnar

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; **šéfredaktor:** Barbora Obračajová, tel.: 732 823 867, e-mail: chronicle@amo.cz; **redakce:** Matouš Hruška, Kristián Léko, Anežka Majdánková, Tereza Rasochová, Michaela Šrámková, Thu Thuy Truong, Petr Vystropov, **fotografie:** Martin Kalfař, Klára Procházková, Matúš Škorík, Michal Janata, Karel Havlík; **technická spolupráce:** Michal Long. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Úhel pohledu

1. Jak se stavíte k myšlence odpuštění dluhu rozvojovým zemím?

Tereza Batlová
Model EU

1. Myslím, že odpuštění dluhů těžce zadluženým rozvojovým zemím má smysl, pokud jsou schopny úlevu efektivně využít. Každá taková úleva by měla být doprovázena striktními podmínkami, které zabezpečí, že ušetřené finanční zdroje nebudou rozkradeny v nejvyšších vrstvách politické sféry.

2. Osobně bych praktické školy nerušila. Domnívám se však, že transformace současného systému je nevyhnutelná. Bylo by příhodné lépe monitorovat, které děti se do praktických škol dostávají a limitovat počet žáků, kteří do praktických škol míří již z mateřské školy.

Vojtěch Vrabec
Model OSN

1. Dluhy mezi zeměmi by sice měly být odpuštěny, ale pouze za stanovených podmínek, které by měly zemi motivovat k dalšímu rozvoji. Dobré by bylo zaměřit se na konkrétní bod rozvojových cílů tisíciletí. Pokud by se v domluveném časovém úseku ukázalo, že země podmínky svědomitě plní, dluh by se umazal.

2. Jsem pro zachování praktických škol, protože poskytují alternativní formu vzdělávání, těm, kteří ho nemohou dosáhnout standardní cestou. Mělo by se však zapracovat na systému zařazování dětí do těchto škol, aby nedocházelo k diskriminaci. Musíme zabránit vyčleňování těchto dětí ze společnosti.

Ondřej Komínek
Model OSN

1. Podle mě dluhy zrušit nestačí, musí se změnit i vnější přístup. Ostatní země by se měly například snažit více se otevřít obchodu s roz-

2. Mělo by podle vašeho názoru dojít k rušení praktických škol?

vojovými zeměmi. Pouhým smazáním nějakého čísla se problémy chudých států nevyřeší. Za nějaký čas se opět dluh obnoví, ne-li zvýší.

2. Při existenci osmiletých výběrových gymnázií by měla logicky existovat i opačná varianta pro děti se speciálními potřebami. Jsem tedy pro zachování praktických škol. Navíc, kdyby došlo k začlenění těchto dětí do normálních tříd, zpomalila by se výuka a doplatil by na to zbytek třídy.

Petr Vystropov
Místopředseda ECOSOC

1. Určitá forma oddlužení v rámci odepisování dluhu je pravděpodobně nutná. Na druhou stranu je vhodné definovat způsob, kterým by oddlužovací programy fungovaly, tj. prodloužené země musí plnit určité podmínky, aby jim dluh byl odepsán. Ovšem záleží na okolnostech vzniku dluhu a možnostech jeho obsluhy.

2. Nejspíše nemělo. Je třeba zachovat možnost poskytnout vzdělání v odpovídající formě těm, pro které běžné základní školy neposkytují dostatečné podmínky. Je ovšem potřeba nějakým způsobem diferencovat i na této úrovni tak, aby nedocházelo k jakékoliv diskriminaci.

Tamara Šolaja
Model NATO

1. Částečné odpuštění dluhů je dle mého názoru vhodný způsob jak ulehčit rozvoj v těchto zemích. Nejméně rozvinuté země se potýkají s mnohem většími problémy sociálních rozměrů (chudoba, vzdělanost), které by měly být větší prioritou než splácení dluhů.

2. Myslím si, že úplné zrušení praktických škol zatím není vhodné řešení. Praktické školy zajišťují pro děti individuální přístup, kterého by se jim v běžné třídě nedostalo. Chceme-li zrušit praktické školy, musíme současně přijmout taková opatření, která by umožnila těmto dětem dosáhnout požadované úrovně vzdělání v běžné třídě.

Hosté III. workshopu

arabfest.cz

JAN KUŽVART

Arabista zabývající se bezpečnostní a politickou problematikou oblasti Blízkého východu a severní Afriky je absolventem Fakulty sociálních věd a Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Zároveň se zaměřuje taktéž na bezpečnostní využití nových médií a sociálních sítí a etickými otázkami při využití bezpilotních prostředků, tzv. dronů. Jan působí jako analytik Výzkumného centra Asociace pro mezinárodní otázky, kde zastává funkci vedoucího nových médií. Kromě AMO působí i v Prague Security Studies Institute a ve společnosti Wikistrat, dlouhodobě spolupracuje s řadou renomovaných českých médií.

radio.cz

JAN BONDY

Vystudovaný ekonom a absolvent pražské VŠE se nejprve věnoval zahraničnímu obchodu a kulturnímu managementu. V letech 1990 a 1995 byl manažerem Symfonického orchestru FOK a od roku 1995 se stal generálním ředitelem Českých center, kulturních institutů České republiky. V období jeho vedení se z původně sedmi Českých center ve východní Evropě jejich síť rozrostla na současný počet 22 center na několika kontinentech. V roce 2008 se Jan Bondy stal velvyslancem ČR na Kypru a od svého návratu v roce 2011 řídí nový odbor Veřejné diplomacie na Ministerstvu zahraničí ČR.

Kyselá citronáda

Čím nižší očekávání od kvality určitého výrobku dlouhodobě máme, tím horší jeho kvalita bude. I tak by se dala vystihnout ekonomická teorie George Akerlofa, která nám může leccos prozradit jak o trhu s ojetými vozy, tak o receptu na zlepšení naší politické kultury.

V žebříčku prestiže profesí, který sestavilo Centrum pro výzkum veřejného mínění AV ČR, skončili politici na nejspodnější příčce. Jen o něco lépe si vedli novináři a kněží. Víc než poslanců si pak lidé váží i uklízeček. Že jsme od té doby Augiášův chlév našeho Parlamentu dosud nevymetli je zcela pochopitelné – paralelu můžeme hledat na trhu s ojetými vozy.

V roce 2001 se laureátem Nobelovy ceny za ekonomii stal George Akerlof, kterého zajímalo, proč lidé při vší své racionalitě platí za ojetá auta tak výrazně méně než za nové vozy v takřka stejném stavu. Podle Akerlofa se na trhu v zásadě vyskytují dva druhy aut z druhé ruky: bezvadné automobily a křápy neboli citrony (lemons). Zákazník, který při nákupu vozu netuší, zda mu prodejce skutečně předvádí bezvadné

auto, pak raději nabídne výrazně nižší cenu, aby tak kompenzoval risk, že domů odjede v citronu. Sám se může poplácat po rameni – sláva, lidský rozum opět zvítězil! Akerlofova analýza ovšem ukázala, že pro trh to zas taková výhra není.

Jaké jsou dva možné scénáře prodeje ojetého vozidla? Pokud obchodník nabízí citron, přijme zřejmě jakkoli nízkou nabídku. Prodává-li však skutečně bezvadné auto, nevyplatí se mu přijmout výrazně podhodnocenou nabídku a obchod raději vůbec neuzavře. A vzhledem k tomu, že podobně uvažují také ostatní prodejci, trh s ojetými vozy rychle zaplavují citrony.

Kde je tedy kýžená paralela s prestiží politické profese? Ve zjednodušeném schématu bychom si politiky také mohli rozdělit na citrony a ty „bezvadné“, kteří nekradou, ba co víc – tvrdě pracují. Jakou motivaci však mají takoví lidé pro vstup do politiky? Obávám se, že zatímco politiky-citrony zláká možnost vysokého finančního ohodnocení, u bezvadných osobností na misce vah převládá vidina sociálního statusu, kterému by výrazně pomohlo, kdyby místo správy věcí veřejných začali vytírat podlahy. Naše politická scéna by zkrátka, stejně jako trh s ojetými vozy, zřejmě vypadala docela jinak, kdybychom se na politiky přestali tvářit tak kysele.

LIDSKOPRÁVNÍ BIOGRAF:

Já, moje romská rodina a Woody Allen

Devatenáctiletá Romka natočila svůj dokumentární debut, o jakém se ani nezdá zkušeným filmařům. O přesunu své rodiny z Bosny a Hercegoviny, o předsudcích, o konci kočovného života a o Woody Allenovi.

RESIDENCE KANADSKÉHO VELVYSLANCE

14. 2. 2014

Následovat bude diskuze se zástupcem kanadského velvyslanectví.

EKONOMIKA

TEREZA RASOCHOVÁ

ROZHOVOR

Hledá se diplomat

Za třetí nejde o nějaké teoretické studium - naši přednášející předávají studentům své zkušenosti z praxe. Zároveň funguje spolupráce s Ministerstvem zahraničních věcí - naši studenti mají možnost konat stáže na ministerstvu i na zastupitelských úřadech.

A konečně soukromá Diplomatická akademie vede k vyřešení bizarní situace, kdy dnes jsou profesionální diplomaté vzděláváni jako zaměstnanci odboru Diplomatická akademie na MZV. My nabízíme široký výběr uchazečů, ze kterých si stát potom může zvolit své profesionály, aniž by k nim předem měl závazky vyplývající ze zatížení pracovním vztahem.

Na druhé straně ale stojí Robert Feltham, jenž tvrdí, že základní povinností diplomata je nikdy nezradit politiku státu. Nemůže mít vynětí vzdělávání diplomatů z područí státní instituce neblahý vliv na tento úkol?

novinky.cz

Toto je dle mého názoru již přežitým názorem. Diplomacie by neměla být výhradně doménou státu. Má totiž široké spektrum uplatnění - to už dávno není jen mezistátní veřejná sféra, to jsou regiony, kraje, obce, ale i ekonomické subjekty a velké firmy. Pojetí diplomacie jako styku výhradně mezi státy fungovalo za Metternicha, ale ne v 21. století.

Vezměte si třeba boj proti terorismu. Žádný stát na světě nemůžeme označit za teroristický, ten boj tu přesto ale probíhá. Země jako Afghánistán jsou pouhým dějištěm, ale rozhodně nejde o konflikt mezi státy.

Jak do těchto nových subjektů na poli diplomacie dle Vašeho názoru zapadají nová média? Nevytváří na tvůrce zahraniční politiky nepřiměřený či kontraproduktivní tlak?

Já zaprvé opravdu nejsem fanouškem Snowdena, ani projektu WikiLeaks. Například jako francouzský vyslanec v Praze máte povinnost informovat Paříž o vývoji v českém prostředí. Jenže kdyby měla zpráva výhradně obsahovat to, co si volně

přečtete někde v novinách, tak to si ve Francii mohou dělat sami, na to nepotřebují ani vyslance ani aparát lidí okolo něj. Proto diplomat musí zahrnout zprávy zevnitř, pojednávat i o lidech, o vzájemné spolupráci, o tom, na koho se obrátit, kdo má skutečně tu moc něco udělat. A když se taková zpráva dostane ven, tak má veřejnost pocit, že je snad na něčem zkrácena, a děsí se, co si to vlastně ti diplomaté mezi sebou šuškájí. Takový dokument je ale pro činnost diplomata naprosto klíčový.

V Sýrii se stal incident, kdy veřejnost naléhala, aby se tamní diplomaté podíleli na záchraně unesené ženy, bloggerky. Jenže v průběhu pátrání vyšlo najevo, že taková osoba vlastně ani neexistuje, nikdy se nenarodila. Někdo ji pouze vytvořil jako svůj fiktivní subjekt v internetovém prostředí. Vidíte, jaký vliv mají sociální sítě na internetu, překračují hranice států a jejich prostřednictvím se ovlivňuje dění světa.

diplomacka-akademie.cz

CYRIL SVOBODA

Právník, politik a diplomat působil je bývalým předsedou KDU-ČSL, Ministrem zahraničních věcí a poslancem Parlamentu ČR. V roce 2011 založil Diplomatickou akademii s.r.o., kterou dodnes řídí a na které též vyučuje diplomatické právo a veřejné vystupování.

Stejný faktor se projevil i v případě našich výborných vztahů se Spojenými státy americkými díky Václavu Havlovi. Když jsem byl ve Spojených státech, přijal ministr zahraničí Colin Powell pozvání na recepci na české ambasádě - poprvé v historii od dob Československa a také nejspíše na dlouhou dobu naposledy. Kdyby měl ministr zahraničí USA navštěvovat recepcie na ambasádách všech malých států, tak by přeci neměl čas dělat nic jiného. Musíme si být vědomi naší váhy a významu. Jsme země s 10 miliony obyvatel ve středu Evropy. Tak nás vidí okolní svět.

Heslem letošního ročníku Pražského studentského summitu je „Chodit do školy nestačí“. Čeho dle Vašeho názoru na české diplomatické scéně pořád ještě není dost?

Zdá se mi, že máme nedostatek osobností. V dnešních dnech navštěvuji spousty diplomatických večerů, kde mnoho z představitelů, nejen z Ministerstva zahraničí, vyslovují své řeči a přípitky. A mně se zdá, že tak činí tím způsobem, že si prohlédnou své obecenstvo, podívají se na osobnosti z politické scény a jejich projev se v důsledku snahy zalíbit se stává jen sledem frází bez jakékoliv hodnoty. Co mu ale nedochází, je, že na recepci je pracovně, aby se dozvěděl nějakou informaci či navázal kontakt.

Podle mého je nejhorší vyslanec ten, který perfektně splňuje všechny formální nároky a kritéria, umí jazyky, má perfektní vystupování, ovládá protokol a etiketu, na druhé straně se však bojí riskovat, vystupovat sebevědomě jako reprezentant naší země Evropské Unie nebo NATO - chce totiž být profesionálním diplomatem bez ohledu na to, jestli bude ministrem Petr nebo Pavel. Myslí více na sebe než na svou vlast, kterou zastupuje, a to je špatně.

BARBORA OBRAČAJOVÁ

Delegátské projevy, verze jedna

Na předchozím workshopu měli delegáti poprvé možnost vystoupit s plenárním projevem na téma konfliktu v Sýrii. I přes poměrnou obtížnost a hloubku tématu jsme vesměs vyslechli zdařilá vystoupení. V tomto textu se pokusíme o jisté shrnutí našich celkových dojmů a přidáme i další rady a komentáře.

Projev diplomata, tedy zástupce nějakého konkrétního státu, má svá určitá specifika. Předně jde o poselství, které diplomat tlumočí. Mělo by odpovídat oficiální pozici vlády a ministerstva zahraničí země, kterou delegát reprezentuje. Naopak by nemělo jít o volně sestavený souhrn polovičatých úvah založených na informacích z několika zpravodajských portálů. V mezinárodních vztazích jde velmi často i o konkrétní slova a formulace. Není proto na škodu čerpat inspiraci i některé výrazy z vystoupení reálných diplomatů. Zvyšuje to profesionalitu vašeho vystoupení i jeho autenticitu.

POZOR NA FORMU

Je nutné dbát i na formu vašeho příspěvku. Mnoho různých nedostatků může odvést pozornost publika od podstaty projevu. Příliš tichý či hlasitý řečník zanechá v paměti pouze akustický dojem ze svého vystoupení, ale už ne jeho obsah. Kontakt s posluchači, většinou zprostředkovaný občasnými pohledy do pléna, je již obligátně zmiňovanou povinností každého řečníka. Nicméně, ve skutečnosti jde o stále to samé, přinutit posluchače vnímat vás. Mezi další „rušivé“ detaily

patří zmatená, nejistá a rovněž příliš důrazná gestikulace a nevhodná poloha mikrofonu.

CO S NERVOZITOU

Nejvíce se ovšem řečníci potýkali s nervozitou. Té lze čelit jen velmi obtížně. Můžeme snad jen doporučit přečíst si svůj projev vícekrát. Sami i před zrcadlem a kolegy z de-

šími návody, jak zabránit „drmolení“, chvění hlasu a nervozitě. S klidem přichází i správná plynulost a rychlost.

Opakem nervózních řečníků jsou až příliš sebejistí vystupující, kteří připomínají spíše aktéry stand-up comedy či neprofesionální (!) komiky. Mezi náležitosti oficiálního vystoupení ovšem patří i jeho odpovídající forma, kterou se demonstruje určitá úcta k posluchačům.

V textu byly shrnuty nejčastější připomínky a rady, které zazněly z úst hodnotitelů projevů. Věříme, že se v nich řečníci najdou. Nejdůležitější závěr ovšem zní, že i přes některé nedostatky jsme byli příjemně překva-

archiv

legace. Nahlas i potichu. Podaří se vám tak nejen odstranit mnohá přebytečná slova a kostrbaté formulace, ale rovněž získáte i potřebnou jistotu a budete schopni mnohem lépe udržovat kontakt s publikem. Zkušenost a opakované čtení jsou opravdu nejjednoduš-

pení kvalitou většiny vystoupení a doufáme jak v rostoucí úroveň vystoupení, tak i ve vyšší počet řečníků. Opravdu se není čeho bát.

PETR VYSTROPOV

Čína	★★★★☆	Zdařilý, plynulý projev, jen prosím pozor na některé výrazy, formu a rychlost přednesu.
Ázerbájdžán	★★★★☆	Důrazný a jasný projev. Snad jen zmírnit gestikulaci, zkrátit úvod a ubrat na patosu.
Katar	★★★★☆	Obsahově velmi kvalitní vystoupení. Zapracujte však na plynulosti a optimální hlasitosti Vašeho projevu.
Nizozemsko	★★★★☆	Příliš neformální a odlehčené. Takto diplomaté opravdu nevystupují.
KLDR	★★☆☆☆	Komplikované formulace. Poměrně nejistý přednes. Doporučujeme zepšit obsahovou i formální stránku. Dovolávat se Boha není právě typické pro Váš stát.
Jižní Korea	★★★★☆	Delší úvod, nicméně jeden z nejlepších projevů.
USA	★★★★☆	Velmi profesionální projev po obsahové stránce. Pouze zmírněte tempo přednesu a pozor na určitou monotonii hlasu.
Izrael	★★★★☆	Zlepšete oční kontakt a omezte čtení z papíru. Obsahově ale poměrně kvalitní vystoupení. Snad se jen pokuste vyvarovat přemíry idiomů.
Mexiko	★★☆☆☆	Zapracujte na přípravě a formě přednesu. I vcelku zajímavý obsah byl zatlačen do pozadí množstvím formálních nedostatků.
Ruská federace	★★★★☆	Velmi dobrý projev. Chválíme vhodné formulace. Jen zlepšete kontakt s publikem.
Francie	★★★★☆	Chválíme přednes i jasné představení stanoviska Vašeho státu. Příště jen možná ne tak hlasitě.
Lucembursko	★★★★☆	Pozor na přeházení a nervozitu. Zapracujte na obsahové i formální stránce.
Brazílie	★★★★☆	Standardní projev s jasným prezentováním své pozice. Snad se jen pokuste ubrat na strnulosti.

Role diplomacie v éře nových médií

» pokračování ze str. 1

Nespornou výhodou internetu je, že je založen na principu dvoustranné komunikace. Média a politické elity tak mohou navázat dialog s občanskou společností. Navíc je internet neskutečně dynamický. Televizi trvalo desetiletí, než vyměnila černobílý kabát za barevný. Zato internet prochází neustále rapidním vývojem.

Aktéři diplomacie jsou s nástupem internetu nuceni změnit způsoby vlastní reprezentace s ohledem na to, že na ně bude nahlíženo očima globální společnosti. Nové komunikační kanály přinášejí také zvýšení rychlosti, kterou je možné komunikovat. Diplomaty jsou přinuceni k mnohem pohotovějším reakcím. Diplomacie se díky digitalizaci zbavila také značné části „papírové“ byrokracie a neefektivních procedur.

VEŘEJNÁ DIPLOMACIE 2.0

Postupně s příchodem nového tisíciletí začalo docházet k zásadním změnám na internetové platformě. Došlo k přeměně vztahů mezi uživateli internetu. Nastala nová etapa webu označována jako „web 2.0“, v níž byl pevný obsah webových stránek nahrazen prostorem pro sdílení a společnou tvorbu obsahu. Průvodním jevem této etapy bylo enormní rozšíření blogů, sociálních sítí a encyklopedií, především Wikipedie. Tento boom měl i vliv na tradiční diplomacii. Začala se vyvíjet její nová oblast, která dostala název veřejná diplomacie.

Veřejná diplomacie se vyznačuje odklonem od tradičních aktérů mezinárodních vztahů k netradičním (nestátní aktéři, neziskové organizace, soukromé společnosti, jedinci). Mechanismy komunikace jsou glo-

bální technologie (obzvláště internet), které fungují v reálném čase. Místo strategie komunikace k lidem se využívá strategie komunikace mezi lidmi ve snaze o vzájemné porozumění. Jejimi hlavními nástroji se stala interaktivita a komunikace.

Trefně tento vývoj ilustruje vydání časopisu Time z roku 2006. Na obálce, kde se obvykle objevovaly tváře významných osobností, bylo napsáno: „Ty. Ano Ty, Ty kontroluješ informační věk. Vítej ve svém světě.“

Rychlý vývoj nových medií nenechal chladné Ministerstvo zahraničí USA, které vyprodukovalo pod vedením Hillary Clintonové 194 účtů na Twitteru a 200 facebookových stránek. Účet prezidenta Baracka Obamy má přes 29 milionů odběratelů, ačkoliv většinou své tweety sám nepíše. Média nezůstávají pozadu a účty zahraničně politických představitelů států a dalších organizací pečlivě sledují. V posledních měsících klasické novinové články doplňují vyjádření z účtů na Twitteru nebo Facebooku. To dokumentuje váhu, kterou společnost začíná přisuzovat i takovým vyjádřením, jakkoliv původně nemusela být míněna jako oficiální.

E-DIPLOMACIE, KYBERNETICKÁ DIPLOMACIE NEBOLI DIGITÁLNÍ DIPLOMACIE

K jednomu z prvních případů využití kybernetické diplomacie patří kampaň Greenpeace proti jaderným testům Francie v roce 1995. Francouzská vláda nedokázala efektivně reagovat na rychlé rozšíření tématu tak, jak ho interpretovali Greenpeace s využitím inovativní komunikační technologie.

V důsledku této nepružné reakce na poli digitálních technologií se podařilo Greenpeace povzbudit vlnu občanského aktivismu v celosvětovém měřítku.

O digitálních médiích je čím dál více slyšet v souvislosti s řešením mezinárodních konfliktů (např. Arabské jaro, internetová cenzura totalitních režimů aj.). Jen díky rozvoji komunikačních technologií mohlo dojít k odhalení informací Wikileaks. Utajování informací se stává díky informační revoluci téměř nemožné.

V mnoha případech se o Internetu a digitálních technologiích mluví jako o nástroji revoluce, boje za svobodu a demokracii. V částečně demokratických či autoritářských režimech se mohou proměnit ve zbraň režimu proti opozici.

Twitter, který na západě funguje jako nositel demokratické diskuze, se může v jiných oblastech stát nástrojem propagandy zájmových (např. náboženských fundamentalistických) skupin. Skrze nová média se snaží také některé státy zasadit o své uznání, resp. osvobození (Somaliland či Free Tibet).

BUDOUCNOST

Potenciál digitální diplomacie je zkoumán americkými sociology, kteří skrze své výzkumy předpovídají směřování diplomacie k tzv. diplomacii na dálkové ovládání, včetně zakládání virtuálních velvyslanectví. Nevěřte však, že by základní osobní lidské schopnosti byly kdy nahraditelné. Nemusíme se tedy snad hrozit toho, že by se veškerá vyjednávání jednoho dne přesunula do kyberprostoru.

MICHAELA ŠRÁMKOVÁ

RECENZE

Vládněte si sami!

„Prosadíme dobře fungující stát“ bylo předvolební heslo jedné politické strany. Ovšem s fungujícím demokratickým státem to není tak snadné. Každá skupina obyvatel má vlastní představy o tom, jaké funkce by měl stát plnit, a některé skupiny bývají občas docela antisystémové. Vyzkoušet si to na vlastní kůži můžete ve velice úspěšné hře Democracy 3, která simuluje fungování moderního státu. Složitá síť vzájemných vztahů vám ukáže, jak každé rozhodnutí souvisí s každým. Chcete bohatý sociální stát? Nepočítejte s podporou konzervativců. Jsou na vás rozzloubeni všichni? Možné je na čase začít raději investovat do tajné policie.

Jsme v politice hloupější?

Profesor ekonomie Bryan Caplan nemá valné mínění o našich schopnostech, když dojde na politické rozhodování. Ve své knize Mýtus racionálního voliče představuje svoji teorii, ze které trochu běhá mráz po zádech. Zatímco v bezprostředních problémech každodenního života se musíme všichni chovat racionálně, Caplan přináší řadu důkazů o tom, že problémem moderní demokracie není nevzdělanost a neinformovanost voličů, ale přímo jejich iracionalita. Nemusíte se však obávat těžkého akademického jazyka. Mýtus racionálního voliče se čte lehce, nakonec Caplan zná schopnosti svých čtenářů.

Z jakého kmene byli naši rodiče?

Před několika lety u nás vyšla kniha Kmeny. Věnovala se problematice jednotlivých českých subkultur. Zevrubně zkoumala, co pro členy různých alternativních hnutí znamená jejich identita, jak se vyjadřují umělecky i veřejně a nakonec dosáhla zaslouženého úspěchu. Nedávno na ní pak navázala kniha Kmeny 0. Kolektiv autorů se tentokrát pro změnu podíval o několik desítek let zpět do doby normalizace. Pokud jste tak našli ve skříní svých rodičů starou punkerskou bundu nebo odznáčky Depeche mode, možná by vás Kmeny 0 mohly zajímat. Nakonec i subkultury mají svůj vývoj a je otázka, zda existovali i normalizační hipsteři.

Ranní hvězda Rumunska

dradiowissen.de

V minulých dílech Revolučních hnutí jsme se podívali na to, jak sociální podmínky a podceňování situace přispělo k velkým revolucím dvacátého století. Tentokrát nás bude zajímat další faktor každé revoluce a tím je pravý revoluční chaos a nejistota. V našem revolučním exkurzu tak tentokrát zavítáme do Rumunska roku 1989, kde se dny komunistického diktátora Ceaușesca nachýlily ke konci.

Rumunsko nebylo typickým státem východního bloku. Zatímco v zemích jako Československo nebo Maďarsko zemi ovládalo stranické vedení komunistické strany (které mezi sebou mělo často vyhrocené vztahy), Rumunsku vládl jeden člověk. A Nicolae Ceaușescu byl diktátorem skutečně výjimečným. Od sedmdesátých let v podstatě odstranil komunistickou stranu od reálné moci ve státě, dosadil na klíčové posty členy své vlastní rodiny a i když oficiálně byl režim v Rumunsku stále komunistický, podobal se strukturou vlády spíše absolutistické monarchii. Ceaușescu byl také velice pečlivý při budování svého kultu osobnosti mezi tituly, kterými jej označovali jeho příznivci, patřila označení jako „velký vůdce“ „génius“, „tělo národa“ nebo „ranní hvězda Rumunska“.

Ovšem běda tomu, kdo by se nad tímto výčtem zasmál. Rumunsko mělo neobvykle brutální tajnou policii a armádu, která neváhala zasahovat proti demonstrantům. Tresty

smrti byly běžné po celou dobu Ceaușescovy vlády, stejně jako zákony, které jen podtrhovaly jeho všemocnost. Nechal například zbourat velkou část hlavního města pro výstavbu tzv. Paláce lidu anebo například přikázal Rumunům, aby měli více dětí a postihoval tresty ty, kteří děti neměli.

DNY NEJISTOTY

Zatímco se v Československu 20. listopadu konaly masové demonstrace proti několik dní starému zásahu na Národní třídě, tak v Rumunsku nic nenaznačovalo, co se má dít. Sjezd Rumunské komunistické strany probíhal ve vzájemné shodě a účastníci chválili moudrost „těla národa“ Ceaușesca. Ten byl dokonce tak sebevědomý, že odjel na několikadenní zahraniční cestu. Byl tak prvním z aktérů, který tragicky neodhadl síly ve společnosti. O den později ihned vypukly masové demonstrace, které organizovala opozice za přispění zahraničních tajných služeb. Když se tedy Ceaușescu o několik dní

později vrátil, přijel do země, ve které zuřila revoluce. Reagoval jediným způsobem, který znal, vydal prezidentské prohlášení, ve kterém přikazoval armádě zakročit proti demonstracím a vystoupil veřejně na balkóně svého paláce.

V tu chvíli však Rumunům už došla trpělivost. Dav se vrhl proti policistům střežícím palác a vypískal Ceaușesca z balkónu. Vyděšený diktátor, který se domníval, že je nezranitelný, utekl v přímém přenosu dovnitř paláce a v tu chvíli ztratil poslední symbolickou moc, kterou měl. Země doslova vybuchla, demonstranti obsadili televizi a zakládali ozbrojené skupiny, které se měly bránit případné agresi. Několik dní nikdo nevěděl, co se bude dít, armáda byla připravená zasáhnout, ale zdráhala se. Jediný, kdo za Ceaușesca skutečně bojoval, byla tajná policie, která se pokusila zpět dobýt budovu televize.

Když diktátor viděl, že situace je neudržitelná, pokusil se uniknout sám, byl ale chycen a i se svou ženou zastřelen. Dodnes patří mezi neověřitelné zprávy o jeho smrti, že videonahrávka, na které je zachycená jeho poprava, byla zinscenovaná. Že diktátor sám byl už mrtev a byl pouze zastřelen podruhé „na kameru“ aby si Rumunové mohli být jisti, že je skutečně mrtev.

MATOUŠ HRUŠKA

PERLIČKY

„Pokud možno nám nevolejte.“
(Vojtěch Bahenský)

„Rád bych nyní požádal skupinu JSTORE, aby se vyřádila....tedy pardon, vyjádřila.“
#místopředsedaUNESCO

„Svět nikdy nebude bez korupce. To je naviň. Snažme se s ní ale vypořádat.“
(Lenka Bradáčová)

„Když soud rozhodne a já tím rozhodnutím budu trpět, tak ... budu trpět, ne?“ - delegát Botswana v #UNEP

„O korupci mluvím už 12 let a už se nemůžu poslouchat.“

„Slyšel jsem zde zatím samé sofistikované výstřely. Já přidám jeden primitivní.“
(Václav Láska)

Koho tou čarodějnicí myslíte?
(Bradáčová)

„Jsme chudí studenti, takže pokud nemáme nic než peníze, tak je dáme producentům.“ úmyslně argumentačně fauluje delegátka Toga #UNESCO

Přestřelka
Jakub Klouzal – Ivana Svobodová:

JK: Mafie je napojená na státní správu. Jsem si naprosto jist.

IS: No a jak to víte?

JK: Oni mi to sami řekli.

Rada bezpečnosti – UNSC

PROGRAM III. WORKSHOPU

- Přednáška na III. bod agendy
- Přednáška: Fungování misí OSN
- Zhodnocení stanovisek
- Jednání nad II. bodem agendy

Druhé přípravné setkání bylo v Radě bezpečnosti ještě nabitější a živější než to předcházející. Delegáti už ze sebe setřásli počáteční nervozitu, navzájem se poznali a seznámili a mohli se tak naplno vrhnout do aktivit, které pro ně byly připraveny. A je třeba podotknout, že pokrok, který mnozí delegáti za jeden workshop udělali, byl skutečně znát.

KONFRONTACE

Druhý workshop se nesl ve znamení střetu, který nastartovala již úvodní aktivita. Tou byla, na půdě Rady netradičně, debata o tom, zda Rada bezpečnosti plní svou funkci. Členové Rady se rozdělili do dvou skupin, z nich každá obhajovala opačný názor a všichni delegáti si tak mohli vyzkoušet jaké je obhajovat názor, který jim určitě někdo jiný a se kterým nemuseli souhlasit, což je dovednost, bez níž se diplomat téměř neobejde. Ačkoliv se do bouřlivé debaty zapojili všichni, nejzapáleněji

archiv

diskutovali zejména delegáti Francie, Ruska a Ázerbájdžánu. Poté si vyslechli přednášku na druhý bod agendy o současné situaci v Demokratické republice Kongo, z níž si kromě mnoha dalších informací odnesli delegáti i znalosti o počtu vlasů na svých hlavách. Následně si mohli vychutnat přednášku na Jednací řád a poté už se takto připraveni pustili do jednání nad prvním bodem agendy, tedy sporu o Falklandy/Malvíny. Do jednání se zapojili takřka všichni přítomní delegáti, přičemž ve středu zájmu byl zejména delegát Spojeného království, který nepřipustil žádné pochybnosti o britském nároku. Přesto mu zdatně oponoval jeho argentinský kolega a k podpoře jedné či druhé strany se připojila většina ostatních velvyslanců.

NEZASTAVUJEME SE

I třetí přípravné setkání bude nadále pokračovat v tendenci zvyšující se intenzity. Ponese se spíše v duchu akademickém, neboť ho budou naplňovat hned dvě obsáhlé přednášky, a to zaprvé na třetí bod agendy, což je statut Západní Sahary, a zadruhé na téma problematiky fungování misí OSN. Toto téma by mělo být delegátům blízké z přednášky na druhý bod agendy, a proto mohou očekávat mnohé záludné otázky. Budou také zhodnocena jejich stanoviska a finálně se mohou těšit na obsáhlé jednání nad situací v Demokratické republice Kongo.

DOMINIK PRESL

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

archiv

PROGRAM III. WORKSHOPU

- Argumentace
- Jednání
- Seznámení s třetím bodem agendy

Blížíme se do poloviny průběhu přípravných setkání Pražského studentského summitu a od mnoha her se dostáváme k vážnějším věcem. A co bylo náplní minulého workshopu?

DRUHÝ WORKSHOP

Hlavním tématem tentokrát bylo jednání, které bylo doprovázeno různými hrami. Velvyslanci se nejdříve rozehřívali při tzv. minutovém valčíku, který se nesl v klidné a veselé atmosféře.

Delegáti se poté v krátké době museli přeorientovat na týmovou spolupráci při vytváření svého vlastního státu, který měl mít všechny náležitosti a specifika. Všechny skupiny to ale pojali spíše s humorem, a tak jsme mohli

pozorovat státy plné různých božstev a různých originálních domorodých uskupení. V závěru probíhalo hlasování a díky přízni delegátů byl nejvíce egoistický stát poražen. Následovalo krátké seznámení s Jednacími řádem, kde delegáti měli konečně možnost nahlédnout, jak bude asi probíhat samotná simulace jednání a pak už tu byla další soutěž. Tentokrát měli delegáti za úkol poznat své státy a každý správně uhodnutý měl cenu bodu, který se sčítal dohromady v celém regionu. Vysoká kvalita regionu Blízkého východu a zejména jednoho státu vedla k jejich absolutnímu vítězství. V každém případě to byla opravdu vyrovnaná bitva. Po přestávce dostali účastníci workshopu zpětnou vazbu na svá stanoviska, která měla

dobrou kvalitu, a mohli díky nim začít vyhledávat případné spojence pro své návrhy. V závěru už se delegáti soustředili jen na vynikající přednášku od Vlastimila Tesaře, patrona simulace ECOSOC na Pražském studentském summitu. A poté došlo k dlouho očekávanému prvnímu přípravnému jednání na půdě ECOSOC.

A CO BUDE DÁL?

Čím se bude dnes Hospodářská a sociální rada zabývat? Hlavním tématem tentokrát bude prohlubování argumentačních a rétorických schopností. Vyzkoušíme si debatu podle pravidel asociace debatní ligy. Řekneme si něco o teorii argumentace a vyzkoušíme si jednání, a to tentokrát v delší formě. Jednat se bude o bodu agendy, kterým je rovný přístup ke vzdělání. Velvyslanci budou uvedeni do problematiky zahraničních pracovníků. Třetí workshop bude zase vskutku nabitý aktivitami.

TOMÁŠ OPAT

Rada pro lidská práva – HRC

Jedna z lednových sobot bude tradičně patřit přípravnému setkání Pražského studentského summitu. Doufáme, že delegáti Rady pro lidská práva ve zdraví a pohodě přečkali vánoční svátky a jsou opět připraveni na všechny diskuse, jednání a aktivity, které nás dnes čekají.

CO JSME JIŽ ZVLÁDLI?

Na prosincovém workshopu jsme se zaměřili na první bod agendy, novodobé otroctví, který nás provázel celou odpolední částí. Po krátkém seznámení se se základy Jednacího řádu delegáti zkonzultovali svá stanoviska ve svém regionu, vyjasnili se své priority a vyzkoušeli si tzv. minutový valčík. Nutno dodat, že stanoviska dorazila v hojném počtu a řada z nich byla velice kvalitních, což bylo ostatně znát i při prvním jednání, kdy nás s postoji svého státu seznámila většina delegátů. Za zmínku stojí například projevy delegátů Malajsie

a Srbska či delegátky Izraele. Sladkou tečkou na konci programu byla každoročně pořádaná degustace dle regionů, díky které se na půdě Vysoké školy ekonomické sešly pokrmky z USA, Velké Británie, Bangladéše a dalších zemí, které nám zpříjemnily předvánoční setkání.

CO NÁS ČEKÁ DÁL?

Závěrečná konference se stále více blíží, a proto je třeba se na ni řádně připravit. Čeká nás druhý bod agendy, mimosoudní popravky, který bude minimálně stejně tak zajímavý jako bod předešlý. Velká část programu bude zaměřena na stanoviska. Chybět

nebude jednání v regionech, které je skvělou příležitostí pro projednání postupu, hledání spojenců a vyjasnění si svých zájmů v rámci menších regionů. Opět nás čeká prezentace na Jednací řád, která prohloubí naše znalosti z předchozího workshopu a na kterou opět naváže jednání. Jednání bude tentokrát doplněné o nové poznatky z Jednacího řádu, tudíž se máme všichni na co těšit. Nezbyývá než doufat, že bude první přípravné setkání v roce 2014 stejně zábavné a přínosné jako setkání předešlá a že se opět sejdem v hojném počtu.

IVETA ZETOCHOVÁ

PROGRAM III. WORKSHOPU

- II. bod agendy – novodobé otroctví
- Jednací řád
- Práce v regionech
- Jednání

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Kvůli nepříznivému počasí se UNESCO sešlo na druhém přípravném setkání sice v komornější sestavě, přesto však připravené na další intenzivní odpoledne. Rozdíl mezi ostřílenými delegáty a nováčky již rozhodně nelze poznat na první pohled, pokud o nich můžeme ještě vůbec hovořit. Pro všechny byl připraven program zaměřený na rozvíjení schopností každého delegáta.

Nejprve bylo odtajněno, jakým způsobem byla hodnocena stanoviska a na co si mají delegáti dávat pozor. Následně byli delegáti zasvěceni do tajů a chyb argumentace krátkou přednáškou, na kterou navazovala anti-argumentační soutěž o největší dema-

goga. V klání plném faulů a úmyslných nesmyslů nakonec „zvítězila“ delegátka Toga, prostě proto, že to říká její máma. Další aktivita rozdělila celé plénum na různé názory zastávající tábory.

KAUZA JSTOR

Proběhla historická krize, jejímž předmětem byla „Kauza JSTOR“. Konflikt online repozitáře, zastánce Open Access Aarona Swartze a federálních úřadů USA prověřil schopnosti delegátů pohotově reagovat na aktuální situaci a formulovat své postoje. Aby těch aktivit nebylo málo, tak si delegáti navzájem představili první části Jednacího řádu. V malých skupinkách zpracovali jednotlivé články,

PROGRAM III. WORKSHOPU

- Jednací řád - dokumenty
- Strategie vyjednávání
- Regiony
- Jednání

kteří následně prezentovali plénu. Že jejich práce měla své plody, se následně přesvědčili v prvním letošním jednání o Přístupu k poznání. Rozmluvení delegáti se do jednání vrhli s nevídanou vervou. Celkově jich promluvílo opravdu mnoho a všichni prokázali nejenom své znalosti, ale také odvahu.

CO SE BUDE DÍT?

Na dnešním workshopu se můžete těšit nejenom na jednání o Ženách ve vědě a technice, ale také na první kontakt se specialitou UNESCO. Hra Světové dědictví UNESCO se nesmazatelně zapsala do paměti všem, kteří se jí aktivně zúčastnili. Týmová spolupráce, hledání relevantních informací a spousta zábavy čeká na každého. Delegáty také čekají oblíbená jednání v regionálních skupinách, kde si na vlastní kůži vyzkoušejí různé strategie vyjednávání.

JAN ŠOTOLA

archiv

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

archiv

PROGRAM III. WORKSHOPU

- III. bod agendy – ochrana krajiny
- Regionální jednání
- Zopakování jednacího řádu
- Jednání o II. bodu agendy

Druhý workshop byl ještě zajímavější než ten první. Na začátku odpolední části jste se dozvěděli základní informace o druhém bodu agendy – znečištění vody.

SIMULAČNÍ HRA

Hned poté vás čekala simulační hra, kde jste si vyzkoušeli, jaké je být obyvatelem bohatých států nebo naopak žít v těch nejchud-

ších. Zástupci rozvojových států se velmi rychle chopili příležitosti, získali všechny potřebné nástroje pro zpracování svých surovin a začali ve velkém vyrábět zboží. V bohatých státech se dlouho vedla jen debata jaký typ zboží vyrábět a jak výhodně prodat svoje nástroje. Výroba zboží však dlouhou dobu vázla. V nejchudších zemích pak panovala skepse z velmi omezených možností. Bez surovin a bez nástrojů se jen těžko zapojovaly do obchodu. Nakonec i jim se povedlo výrobu zboží zahájit a do hry se plně ponořit.

Po krátké pauze jste byli rozděleni do regionů. V každém z nich s vámi jeden člen předsednictva probral stanoviska, poradil co do stanovisek psát a čeho se naopak vyva-

rovat. Poté jste si vyzkoušeli své první regionální jednání, v rámci kterého bylo vaším úkolem nalézt shodu na společném stanovisku. Regionální stanoviska pak zástupci představili všem ostatním.

JEDNACÍ ŘÁD JE ZÁKLAD

Po regionálním jednání následovala prezentace na jednací řád, která mimo jiné již tradičně upozorňovala, že reakce na reakci není možná. Nejen tato informace byla užitečná hned v následujícím jednání o prvním bodu agendy – ohrožených druzích. Jednání poměrně záhy dostalo slušný náboj v podobě sporu o zmírňování zákazů lovu nosorožců a slonů. Ve sporu velmi aktivně vystupovali zejména delegátka Keni a delegátka Malajsie, Číny a Severní Koreje. Zapojilo se však i mnoho dalších.

Na dnešním workshopu nebude jednání chybět. Budeme jednat o našem druhém bodu agendy, jímž je zmiňované znečištění vody. Po otkání na minulém workshopu se do debaty jistě zapojí mnoho z vás. Před samotným jednáním nás však čeká nabitý program. Nebude chybět krátké připomenutí jednacího řádu či seznámení s naším třetím bodem agendy.

ŠIMON PEPŘÍK

Světová obchodní organizace – WTO

archiv

PROGRAM III. WORKSHOPU

- Hlavní prezentace II. agendy
- Jednání o druhém bodu agendy
- Výjezdní zasedání

Jednacím řádem upravených institutů. Závěrečnou součástí předvánočního přípravného setkání se již tradičně stala vánoční recepce, během níž mohli ministři trochu neformálněji prodiskutovat nejen priority svých zemí pro nadcházející jednání u stolu s drobným občerstvením.

CO NÁS ČEKÁ V NOVÉM ROCE

Třetí přípravné setkání bude opět o trochu více v režii samotných ministrů. Znovu se totiž o něco rozšíří prostor pro jejich vystoupení v rámci vyjednávání. Tematicky bude třetí workshop zaměřen především na problematiku liberalizace obchodu službami. Vzdělávací část přípravného setkání bude též rozšířena o novinku v podobě nedělního výjezdního zasedání, jehož významným hostem bude pan Martin Tlapa, který působí na pozici státního tajemníka pro evropské záležitosti na Úřadu vlády České republiky.

JAKUB KOPŘIVA

Poměrně klidněji mohl v porovnání s prvním přípravným setkáním působit program druhého workshopu na ministry států WTO. Organizačním informacím již nebylo třeba věnovat výraznější pozornost, a proto se ministři mohli zaměřit na zdokonalování svých schopností v oblastech tvorby stanovisek a Jednacího řádu. Ministrům WTO byl pro zopakování a doplnění celkového kontextu informací znovu představen bod agendy, nad kterým je o několik desítek minut později čekalo první jednání. Neméně důležitou součástí prezentace představovala v návaznosti na pozitivní ohlasy z minulých

let souhrnná zpětná vazba ke způsobu tvorby stanovisek. Ocenění byli též autoři dvou nepovedenějších prací, které byly předsednictvu WTO zaslány. Po krátkém zopakování základních institutů Jednacího řádu nadešel hlavní bod programu, a to první jednání na půdě WTO v tomto ročníku Pražského studentského summitu. Na ministry čekal hned poměrně nelehký úkol v podobě prodiskutování svých priorit v oblasti přístupu na trh s nezemědělskými výrobky (NAMA). Jednání se neslo v poměrně klidném svátečním duchu bez větších kontroverzí. Ministři zatím též moc nevyužívali reakcí a dalších

Model NATO

archiv

When we met last year in December (strange to hear that 2013 is “last year”, isn’t it?) we focused on personal development of the ambassadors through negotiation activities and lecture about foreign universities but today it will come down to the hard ambassadors tasks.

SHORT LOOK INTO THE PAST

Last time, the working groups helped to get a better insight into major conflicts of the 20th century from impartial point of view and thus the ambassadors could sort their knowledge and put everything into broader context. Our dear colleague Šimon Podhajský not only told the ambassadors how to apply for universities abroad but also encouraged them to do so. People tend to fear the unknown and as the ambassadors got more familiar with the appli-

cation processes there is no longer a reason to fear it.

And in the end of the day an interesting debate about form of ruling filled the room. Imagine yourself being lost on a deserted island – which form of government would you favor to establish a new civilization from a scratch? The debate was both excited and exciting and once again proved that consensus is hard to be reached.

NEW WORKSHOP, NEW CHALLENGES

At first, the ambassadors will step into roles of their predecessor who had to solve the most pressing crises in the past years. In smaller groups everyone will have the space to express themselves and also will be encouraged to do so. Unlike on the previous workshop, today the ambassadors will experience the conflicts

PROGRAMME OF THE III. WORKSHOP

- Negotiation practice
- Guest lecture on Afghanistan
- Rules of Procedure

in the roles of diplomats, not only as impartial observers. They will defend their countries positions and we will see the conclusions. Could the solutions had been different from those we had seen in past? And what lesson can we take from these?

After the excursion to history, guest lecture on Afghanistan will follow. NATO troops are to leave the “graveyard of empires” in twelve months and its future – after NATO withdrawal – is crucially important.

And together with this lecture, home-prepared position statements and an excursion to the rules of procedure the ambassadors will be fully prepared for the negotiation that is the last but not least point of today’s workshop.

We wish you to step into the new year with the same enthusiasm we have seen last year and enjoy the workshop!

ŠIMON PRESSER

Model EU

archiv

PROGRAM III. WORKSHOPU

- Host na bod agendy
- Prezentace na bod agendy
- Prezentace: Jednací řád III.
- Argumentační hra

ani stres a únava, v předvánočním období tak obvyklé, neodradily naše vysokoškoláky v Modelu EU, aby počátkem prosince opět zavítali na přípravné setkání Pražského studentského summitu. Program byl opět bohatý a účastníci se zase o něco lépe poznali.

ZAČÍNÁME ZOISTRA

Stejně jako na prvním workshopu se začalo zostra – „minutovým valčíkem“. Improvizovat ale tentokrát museli o určitém výroku. Takže jeden z ministrů například slyšel: „Vaše teze zní, že nejlepším předsedou Evropské komise od roku 2014 by byl Václav Klaus“. Témata byla různorodá, vedle odlehčených došlo i na některá vážná, třeba na znovuzavedení trestu smrti.

Nejlépe se člověk naučí mluvit, když je dobře připravený. Pak si je jistý, co se faktického zázemí týče, a může se soustředit

jen na svůj ústní projev. Delegáti měli za úkol připravit se na téma možného přerušování jednání se Spojenými státy o dohodě TTOP kvůli odposlechům ze strany NSA. Výstupy byly dva – projev a stanovisko.

PROJEVY A STANOVISKA

Nejprve každý ministr přednesl před plénem Modelu EU projev, kde shrnoval oficiální postoj své země k dané projednávané otázce. Ukázalo se, že ač mnozí delegáti stále bojují s nervozitou, díky dobré přípravě byli schopni přednést opravdu pěkné projevy, trefně popisující postoj zastupovaného státu. Někteří dokázali přidat i „něco navíc“ – dobrou mimiku, pěkný citát nebo působivé (ale ne afektované) gesto.

Svou přípravu pak delegáti využili ještě při jednání na stejné téma. Tam vycházeli ze stanoviska, které předtím konzultovali s členy přípravného týmu. Zatímco projev je oficiálním postojem státu, ve stanovisku si delegát sám pro sebe shrnuje, z jakých důvodů zastává určitý postoj k dané problematice. Může jít i o různá geopolitická hlediska či o emoce vycházející z historie zastupovaného státu.

Jelikož šlo už o druhé jednání, účastníci se do kůží ministrů členských států EU vcítily znamenitě. Velmi dobře si vedli – vedle dalších – zástupci Dánska, Portugalska, Finska, Slovinska či Kypru.

KRISTIÁN LÉKO

PRÁVNÍ ASPEKTY MEZINÁRODNÍHO DĚNÍ

Právní základ NATO a WTO

Minulý díl představil právní základ nejpočetnější mezinárodní organizace světa – Organizace spojených národů. Tentokrát se podíváme na dvě další entity na mezinárodním poli, které jsou simulovány na půdě Pražského studentského summitu.

NATO

Severoatlantická aliance je mezinárodní vojenský pakt, který byl založen v roce 1949 podpisem Severoatlantické smlouvy. Vojenský pakt je obecně uskupení států, které si jsou ideologicky či územně blízké a které společně vytvářejí vojenské instituce. V základu zpravidla stojí mezinárodní smlouva, která ujasňuje fungování paktu.

Po druhé světové válce se ustavily dva velké mocenské bloky a tzv. dualistický svět – na jedné straně Spojené státy, na straně druhé Sovětský svaz. Obě velmoci kolem sebe shromáždily spojenecké či satelitní státy, s nimiž vytvořily vojenský pakt. Na jedné straně šlo o NATO (na základě Severoatlantické smlouvy), na straně druhé o Varšavskou smlouvu (podepsaná v roce 1955).

Zatímco pád východní komunistické říše pakt Varšavské smlouvy nepřežil, Severoatlantická aliance funguje dál a naopak posílila o řadu států někdejšího sovětského mocenského bloku. Po několika přístupových vlnách (největší v letech 1999 a 2004) se počet členů navýšil z prapůvodních 12 na současných 28 členů. Naposledy k paktu přistoupili Albánie a Chorvatsko (2009).

Nejvyšším orgánem NATO je Severoatlantická rada, v níž má každá členská

země jednoho zástupce. Radě předsedá generální tajemník (t. č. dánský expremiér A. F. Rasmussen) a její rozhodnutí jsou přijímána výhradně konsensem, tedy jednomyslně.

Severoatlantická smlouva obsahuje čtrnáct článků. Nejdůležitější je článek 5, který stanoví, že ozbrojený útok proti jedné ze smluvních stran bude považován za útok proti všem a každá z nich uplatní právo na individuální nebo kolektivní sebeobranu za účelem udržení bezpečnosti v oblasti severního Atlantiku. Tento článek byl poprvé použit po teroristických útocích 11. září 2001.

WTO

Na Pražském studentském summitu je sice Světová obchodní organizace simulována v rámci Modelu OSN, mnohem spíše ale z organizačních nežli faktických důvodů. WTO totiž není (a nikdy nebyla) součástí systému OSN. Je to sice také univerzální mezinárodní organizace, ale na rozdíl od OSN nemá obecnou povahu – soustředí se na liberalizaci světového obchodu, odstraňování bariér volnému trhu a řešení obchodních sporů mezi svými členskými státy.

Světová obchodní organizace vznikla teprve v roce 1995 jako nástupkyně Vše-

obecné dohody o clech a obchodu (GATT), jež byla podepsána v roce 1947 a jejímž účelem bylo snížení nejrůznějších překážek v mezinárodním obchodu. Toho bylo postupně dosaženo mnoha dohodami o snížení celních bariér, kvantitativních omezení obchodu a dotací.

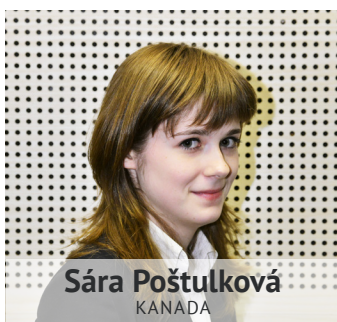
Důležitým rozdílem mezi GATT a WTO je, že zatímco GATT byla „pouhou“ mnohostrannou mezinárodní smlouvou a měla tedy smluvní strany, WTO je mezinárodní organizací, jež má členy (členské státy). Na rozdíl od GATT má Světová obchodní organizace ve svém základu také institucionální strukturu. WTO má v současnosti 159 členů.

Rídícím orgánem WTO je konference ministrů, která se schází každé dva roky. Velkým specifikem WTO proti jiným mezinárodním organizacím je fakt, že většina dohod je přijímána konsensem, tedy na základě souhlasu všech členských států. To sice na jednu stranu umožňuje přijetí maximálně kompromisního návrhu, na druhou stranu ale vyžaduje enormní časovou zátěž a velkou nejistotu, co se výsledku týče. Ve skutečnosti se stěžejní body dohod dojednávají v zákulisí formou dohod menších skupin států. To si mohou na vlastní kůži vyzkoušet i delegáti na Summitu, protože i na zdejší simulaci WTO jsou dohody možné jen díky neformálním jednáním v kuloárech.

Příště: Právní základ Evropské unie

KRISTIÁN LÉKO

DELEGÁTSKÝ DUEL

Jaké kroky by měly jednotlivé vlády a mezinárodní společenství učinit pro zvýšení dostupnosti zdravotní péče ve světě? Co považujete za hlavní body této problematiky, na něž by měla být zaměřena pozornost?

Jako zásadní aspekt dostupnosti zdravotní péče vnímáme její financování, konkrétně financování léčiv. Vláda Kanady považuje za vhodné snížit náklady uživatelům používáním generik a tak, v souladu s Rozvojovými cíli tisíciletí, zajistit dostupnost základních léků ve všech zemích. Je nicméně důležité ctít patentovou ochranu a zajistit návratnost nákladů na výzkum a vývoj léčiv. Domníváme se, že dohoda TRIPS Světové obchodní organizace (a zejména její dodatky) tento problém uspokojivě řeší. Do méně rozvinutých zemí se tak léky dovážejí levněji. Je však zajištěno, aby se výhod spojených s nižší cenou nezneužívalo na volném trhu a nedocházelo k porušování patentového práva.

Problematika zdravotnictví je pro mezinárodní společenství, jakým je OSN, velkým otázníkem. Korejská lidově demokratická republika se domnívá, že rozvoj a dostupnost zdravotnických služeb jsou nezbytné pro prosperitu každého státu. Proto by se velké bohaté země měly rozhodnout, do jakých sektorů své peníze investují. Zlepšením zdravotní péče v globálním měřítku získáme klid v duši i na mezinárodním půdě, protože co je pro každého z nás důležitější než zdraví? Proto vybízíme ty, kteří mohou pomoci, aby tak učinili a věnovali část svých financí vědeckému výzkumu a dotacím pro ty, kteří neměli tolik štěstí a nenarodili se v bohaté rodině.

Zlo pod jménem Jednací řád

Nehledě na to, v jakém orgánu či Modelu letos na Summitu zasedáte, každý z vás se v různé podobě setká s Jednacími řádem. Bývá jednou z těch nejnudnějších, avšak nejnutečnějších položek na programu workshopu. Proč mu přikládáme tolik významu a proč je důležité ho znát? Jednací řád totiž neslouží pouze k usnadnění a zřehlednění diskuze, pokud se ho naučíte ovládat, můžete výrazně ovlivnit průběh a směr jednání.

Fakt, že Jednací řád napomáhá chodu diskuze, nikdo nezpochybňuje. Vymezuje formy vystoupení, určuje jejich pořadí, upravuje způsoby hlasování a přijímání dokumentů. Bez Jednacího řádu by se mohlo velmi snadno stát, že se diskuze ve stoupající vášni a zanícení promění v nekontrolovatelný chaos. Proč je ale tak komplexní? Summit se vás snaží naučit, že abyste si prosadili svou, nestačí být ten nejhlasitější, ba naopak. Důležité je umět správně argumentovat, hledat souvislosti a především naslouchat ostatním. Kulatý stůl není aréna. Nebojujete jen za zlepšení

pozice svého státu, bojujete za celou organizaci. Neberte proto Jednací řád jako nějakou omezující byrokracii, která brání produktivitě a zpomaluje jednání. Jednací řád svými ustanoveními usměřňuje příliš náruživé řečníky a dává prostor těm méně smělym. Chrání menšinu a napomáhá tomu, aby se mohli vyjádřit skutečně všichni. Naučte se jej respektovat a výsledky se dostaví.

MULTIFUNKČNÍ POMŮCKA

Ne vždy se situace v jednacím sále vyvíjí úplně ve váš prospěch. Představte si, že se pro vás diskuze ubírá naprosto nevhodným

směrem nebo že se schyluje ke schválení dokumentu, za který by vás vaše vláda zrovna dvakrát nepochválila. To nejcnější, co vám v tuhle chvíli Jednací řád může nabídnout, je čas. Můžete předkládat nekonečné množství pozměňujících návrhů, dlouze řečnit či jinak zdržovat, aby oponenti nedosáhli svého. Ale Jednací řád umožňuje i jiné triky – víte například, jaký je rozdíl mezi podstatným a hromadným hlasováním? Víte, co se může stát, když se změní kvorum? Může to samozřejmě fungovat i naopak. Chcete, abyste měli jednání co nejrychleji za sebou? Navrhněte přechod do podrobné diskuze, navrhněte přerušení bodu agendy. Jednací řády se liší napříč orgány a Modely, je tedy těžké postihnout vše, co se s nimi dá dělat. Jistě však budete po přečtení těch několika článků a odstavců souhlasit s tím, že to nejsou jen nějaká suchá pravidla. S Jednacími řádem se dají dělat kouzla, pokud se ho naučíte dobře používat.

THU THUY TRUONG

What about Harvard?

archiv Š. P.

Have you ever thought about what it would be like to study in the classrooms and live in the campus of Harvard University? Getting the real Ivy League experience is easier than you could expect.

Just like many others, ever since I watched Reese Witherspoon struggle with her freshman year in Legally Blonde, I had dreamt about studying at Harvard. Naturally, my passion for Gilmore Girls series was pushing me in the very opposite direction - towards Yale. However, in the winter of 2011, crimson won over blue. I gathered all my courage, the little I knew about American educational system and applied for Harvard Summer School. To my great excitement and ever greater surprise, I was successful. And thus began the most adventurous and eye-opening summer of my life.

Coming from a small town and having studied at a local high school, Ivy League

had always been veiled with a certain magical charm for me. Not even in my wildest dreams had I ever imagined myself walking the very ground JFK, Gates, Obama and Zuckerberg walked in their own student days (though some of them only briefly...). And yet – Harvard Students ID still occupies one of the most prestigious pockets in my wallet.

If it was the case and some of you contemplated applying for Harvard SSP (or any the like summer schools in the United States), there are few general do's you could take into consideration:

1) Research the program. You will take 7 weeks of classes and there is a large number of options you can choose from – bio-

logy, philosophy, calculus, economics – you name it.

2) In order to beat the other three people who are scrambling for your place you will have to provide the administrators with the GPA of 1.2 or higher, sacrifice few sunny afternoons to write an outstanding motivation letter. And essays. Way too many of them.

3) Ivy League summer schools are generally very expensive. However, there are foundations willing to help – both in the Czech Republic and in the United States. Do not give up Harvard, because you are worried you will not be able to pay! Once you get in, the chances you will be offered a partial summer scholarship are reasonably high.

4) The most benefiting part is the possibility to study with real Harvard students (they exist, you can touch them and they don't vanish away!) in their actual classes that are taught by some of the most respected experts in your field of interest. Ergo there is a significant chance your paper will be graded by a future Nobel Prize winner.

5) Most of the people you meet will surprise you with their humbleness, enthusiasm and dedication. Some of them will also humiliate you with their precise knowledge of the Bohemian mediaeval history.

6) Under no circumstances take pictures hugging the statue of John Harvard. Horrible things have happened to the poor statue. Just terrific.

TEREZA RASOCHOVÁ

Rady pro studenty: Jak zaujmout v životopise

Personalisté věnují jednomu životopisu asi jen minutu nebo dvě. V podstatě text nečtou, ale očima jej „skenují“ a hledají podstatné informace. Jak zařídit, aby vaše CV neskončilo na hromádce uchazečů, kterým firma rozešle zamítavou odpověď?

Studenti a čerství absolventi často tápou: jak napsat životopis, když zatím nemám žádnou pořádnou praxi? K těmto obavám není částečně důvod. V životopisech dvacetiletých nebo pětadvacetiletých lidí těsně po škole totiž personalisté hledají trochu jiné informace, než mohou nabídnout trhlem práce ošlehaní třicátníci nebo čtyřicátníci.

A jací absolventi tedy firmy zaujmou? Takoví, kteří vedle studia stíhali dělat i jiné, pokud možno smysluplné, věci nebo kteří mají netradiční koníčky. Do životopisu si tak kromě brigád napište například práci pro některou ze studentských organizací, zkušenosti z dobrovolnictví a stáží nebo úspěchy v různých soutěžích, výzkumech a podobně.

ZBYTEČNÁ STROHOST JE NA ŠKODU

Neuvádějte ale jen strohý popis, který nikomu neprozradí nic o tom, jací jste. Lepší je, když se v životopise (přiměřeně) rozepí-

šete. Přiměřeně znamená několik vět nebo krátký odstavec ke každé uvedené pozici či zkušenosti. Napište, co jste se danou prací (i dobrovolnickou) naučili, jaké znalosti a dovednosti jste rozvinuli, jaké výsledky a úspěchy jste si připsali. Pokud se vám současně podaří vystihnout, jak konkrétně můžete nabyté zkušenosti využít na pozici, o kterou zrovna usilujete, zařadíte se už mezi pokročilé pisatele životopisu.

Pokud chcete svůj životopis odlišit od záplavy ostatních, nezapomeňte zmínit absolvované kurzy, získané certifikáty (například jazykové) nebo vlastnictví řidičského průkazu. Ukážete, že jste ochotni dělat ze své vůle něco navíc.

CO KONKRÉTNĚ UMÍTE?

Prečtěte si pořádně inzerát, který vás zaujal. Jaké požadavky na uchazeče firma stanovila? Nestačí, když seznam projdete očima a u většiny položek si řeknete: v pohodě, splňuji. Ke každé položce najděte jeden až dva konkrétní

příklady, kterými to doložíte. Tato příprava se vám bude hodit nejen při psaní životopisu, ale i později u pohovoru. Personalisté se totiž nebudou zajímat jen o to, kde a jak dlouho jste pracovali, budou se ptát například takto: V životopise jste uvedla, že během praxe ve společnosti ABC jste rozvinula své organizační schopnosti. Můžete uvést konkrétní případ, kdy jste něco samostatně organizovala a s jakým výsledkem?

NEJLEPŠÍ JE MÍT ŽIVOTOPIS ONLINE

Správný životopis je strukturovaný a obsahuje sedm hlavních částí: osobní údaje, praxe, vzdělání, jazyky, školení a certifikáty, znalosti a dovednosti, zájmy. Nejjednodušší bude, když si CV vytvoříte online na kariérním portálu Jobs.cz. Systém vás provede všemi důležitými kroky, takže na nic nezapomenete. Svě CV poté můžete zpřístupnit 22 tisícům personalistů, kteří databázi Jobs.cz pravidelně navštěvují a poté oslovují zajímavé kandidáty. Další rady o psaní životopisu a přípravě na pohovor naleznete na Jobs.cz v sekci Inspirace a rady.

TOMÁŠ ERVÍN DOMBROVSKÝ
JOBS.CZ

ZAOSTŘENO NA: SPORNÁ ÚZEMÍ

Kúnar, pevnost povstaleckých skupin

N2KL je strategické pojmenování čtyř afghánských provincií rozkládajících se v severovýchodní části země. Právě provincie Kúnar je centrem tohoto neblaze proslulého území. Mezi americkými vojáky je provincie označována výhradně jako „Enemy Central“ nebo „Indian Country“.

Historie této oblasti je velmi pestrá a spadá až do doby Perského impéria. Impérium vystřídala vláda Alexandra Velikého, po kterém zde byl nastolen útvar nazvaný Kabulistán. Po něm následovala nadvláda Mongolské říše. Jako by toto území nikdy nemělo zažít klidu. Během 19. století zde proběhly tři britsko-afghánské války. Koncem 20. století se zde rozpoutala sovětská válka, významný konflikt Studené války. A v 21. století se po událostech 11. září stala z makových políček opět pole bi-

tevní, kdy Spojené státy započaly válku proti terorismu.

Provincie je ze tří čtvrtin tvořena hornatým terénem, v kterém se dá pohybovat pouze pěšky. Tato geografická členitost nabízí dobré útočiště pro povstalecké skupiny. V nepřístupných horách a v rozsáhlé síti jeskynních systémů mají dobře ukryté tábory jak povstalci Talibanu, tak operativci al-Káidy. Povstalci se navíc v případě jakéhokoliv nebezpečí rychle stahují na nepřehledná kmenová území v sousedním Pá-

kistánu. V období od ledna 2006 do března 2010 bylo více než 65 procent všech útoků povstalců provedeno právě v Kúnaru. Tero-ristická síť zde má z minulosti velmi úzké vztahy s místními kmeny. Právě tady se měl kdysi krátce ukrývat i Usáma bin Ládín.

Dalším velkým problémem provincie je rozsáhlý nelegální obchod, pašování dřeva, polodrahokamů a zbraní. Pašování vedlo v některých oblastech až k intenzivní deforestaci.

Koaličním silám se v posledních letech podařilo v Kúnaru dopadnout několik vůdců Talibanu a do konce roku má dojít k postupnému stahování spojeneckých vojsk NATO z této oblasti a k transformaci mise ISAF. Od realizace tohoto úkolu se bude odvíjet další postup rekonstrukce afghánské společnosti. Také afghánské prezidentské volby v dubnu 2014 nastaví nové mocenské vazby, což významně ovlivní ekonomiku země.

OČIMA VOJÁKŮ

Velmi autenticky zachycují situaci v provincii Kúnar dokumenty Armadillo a Restrepo, kdy se po bok vojáků zařadili i muži s kamerou. Oba snímky se snaží vyjádřit to samé: „Zatímco pro Vás je to film, pro ně je to realita.“

MICHAELA ŠRÁMKOVÁ

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu EU

Partner konference

Univerzitní
partner

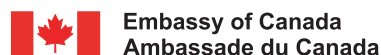
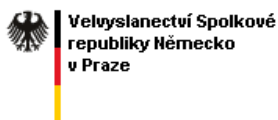
Partner zahájení

Partner jednání

Partneři Modelů

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz